

ganste afgjort Sag, at Rigsdagen paa ingen Maade kan gaae hen og udrive de forfællige Bestanddele af Overenskomsten, og sige, vi ere fornøiede med een Ting, vi ere fornøiede med det, som der er det Tredie, men af Grundtanken vilde vi Intet vide af at sige. I dette Øjeblik maatte den europæiske Sanctiøn, som alene er betinget af, at man antager den der ommeldte Arvesølge i dens Heelhed, falde aldeles bort; og saa maatte vi see at hjælpe os paa hvad Maade vi ellers kunne, men saa vilde alle de Arvestridigheder og alt, hvad der ellers adspilte Landet kunne tilveiebringe færlige Spændinger; ja, jeg troer, at vor Stilling derved endog vilde blive en heel Deel uheldigere, end den før havde været ved den særegne Uvillie fra de Magters Side, som med stor Redebønhed have søgt at indrette Sagen paa den for Danmark gunstigste Maade, hvis man vilde skyde Londontractaten tilbage. Efter min Tanke kan den Tale aldeles ikke føres om, at man vel vil have Prinds Christian og hans mandlige Descendenter til Thronarvinger, men ellers ikke vil vide noget af den qvindelige Successions Omstøden, thi den hele Ordning er bygget paa den Grundtanke, at der skal indføres en reen mandlig Successiøn. Naar denne Grundtanke bortfalder, saa bortfalder alle Motiver til den Anerkjendelse, som Magterne vilde give Prinds Christian og hans Efterkommere, ikke at tale om, at med Hensyn til Hoffcen vilde alle Stridigheder saa igien komme frem. Jeg skal dog, siden man har talt om, at Ministeriet har forstaaet Londontractaten tidligere anderledes eller ikke har fundet det deri, som det har fundet deri, da det kongelige Budskab blev udstedt, bemærke, at alt hvad der fremgaaer navnlig efter de Dplysninger, som den høitærede Finantsminister har givet, er, at der oprindelig ikke har været Klarhed over Virkningen af Warschauerprotokollen, thi det var egentlig det, der dengang alene var Spørgsmaal om; men der har strax været en Retning i Ministeriet for at antage Ophævelsen af den qvindelige Arvesølge, som en nødvendig Følge allerede af Warschauertractaten, og fra denne Overbeviisning er man ogsaa siden gaaet ud ved at indgaae paa Londontractaten. Der er ogsaa

med Hensyn til Renunciationsacterne, som vistnok ere skrevne i en anden Retning, gjort af den høitærede Finantsminister den Bemærkning, at man ikke antog, at det var nogen egentlig Statsraadsfag at afgjøre Noget i saa Henseende; det var et Huusarrangement, og man vilde ikke lægge Hindringer i veien for, at dette Huusarrangement blev fuldbyrdet paa den Maade, som de Mænd, der vare valgte til Raadgivere ved dette Anliggende, havde foreslaaet, saa der ligger altsaa aldeles ikke Noget deri, at man tidligere havde en anden Mening, men kun det, at man ikke tidligere har været aldeles bestemt, at man ei havde fuldendt Overveielser og Undersøgelser, som have tilveiebragt det endelige Resultat. Jeg troer heller ikke, at man skal komme videre med de Meddelelser, som bleve givne i October 1851; thi hvad deri indeholdes, det var blot, at der var tilveiebragt en saadan Arvesølge, hvormed ingen af de nu levende Thronarvinger, som ikke havde renonceret, vilde tabe deres Ret, og dette vil i det samme Omfang blive realiseret ved at antage den hele bebudede Arvelov, som ved at antage den ene Deel af det kongelige Budskabs Indhold, som der synes at have Genstemighed for sig. Naar vi vilde abstrahere fra de Rettigheder, som høifallig Kong Frederik den Sjettes Døttre kunne have, hvilke man synes slet ikke at ville ansee for Noget, have dog virkelig navnlig de Nærmeste, enten selv eller ved deres Forældre, renonceret. De Æneste, som man kan sige, ikke at have givet nogen Renunciation, ere Prinds Christians Døttre, men naar Prinds Christian modtager Thronen paa den Maade, saa indeholdes deri en ligesaa god Renunciation paa hans Døttres Begne som den, der er givet af Prinds Frederik af Hessen eller Prindsesse Maria af Anhalt-Desfau, og derhos er det dog ganske klart, at Prinds Christians Døttre aldeles ikke vilde have nogen Afgang til eller mindste Haab om at arve Thronen, naar ikke den hele Omkring af dette Anliggende var truffen; thi, der er saamange Andre, der staae den nærmere, og hvad der altsaa skulde kunne forudsættes, var, at de vilde have faaet; dersom man derimod vilde tale om de tilkommende maaffee ufødte Descendenter, ja,